

Οσιομάρτυρας Ανδρέας ο εν τη Κρίσει, Η χαριτωμένη εύρεση του αγίου σκηνώματός του και η θαυματουργός χάρη την οποία περιεβλήθη!

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο οσιομάρτυρας άγιος Ανδρέας ο εν τη Κρίσει ο οποίος ήταν μοναχός και καταγόταν από την Κρήτη, όταν έμαθε για τους διωγμούς και τα βασανιστήρια που υπέβαλε ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος ο Κοπρώνυμος όσους τιμούσαν τις εικόνες, πήγε στην Κωνσταντινούπολη για να ομολογήσει υπέρ της απόδοσης της πρέπουσας τιμής προς τις άγιες εικόνες.

Και, πράγματι, μετά από μια έντονη συνομιλία που είχε με τον αυτοκράτορα μέσα

στο θέατρο στο οποίο βασανίζονταν και μαρτυρούσαν οι πιστοί που δεν πείθονταν στην πλάνη του, ο βασιλιάς διέταξε να τον μαστιγώσουν και να τον υποβάλουν σε μαρτύρια και τον ίδιο.

Μετά από αυτό τον φυλάκισαν και εκεί ο άγιος έδινε κουράγιο στους λοιπούς ομολογητές, προτρέποντάς τους να συνεχίσουν την καλή τους ομολογία.

Μετά από μερικές μέρες τον έφεραν ξανά μπροστά στον αυτοκράτορα ο οποίος μετά από νέο βασανισμό αντιλήφθηκε πως δεν μπορούσε να τον πείσει να παραδεχτεί ως αληθινή την πλάνη που πρέσβευε ο ίδιος.

Για τον λόγο αυτό τον παρέδωσε στους βασανιστές με την εντολή να τον περιφέρουν στην πόλη και να τον βασανίζουν μέχρι να πεθάνει.

Ακολούθως δε να ρίξουν την σορό του στον άτιμο και ακάθαρτο τόπο (λάκκο - βόθρο) που έριχναν τους κακούργους για να γίνει βορά των θηρίων και των ορνέων. Έτσι, μετά τον θάνατό του το άγιο σκήνωμά του το έρριψαν εκεί.

Ο Θεός, όμως, θέλοντας να τιμήσει και να δοξάσει τον ομολογητή και μάρτυρά του δεν άφησε να χαθεί το άγιο και τίμιο λείψανό του, φανερώνοντάς το με τον εξής χαριτωμένο τρόπο.

Τον καιρό εκείνο υπήρχαν σε διάφορα μέρη 12 άνθρωποι που επηρεάζονταν και πειράζονταν από ακάθαρτα πνεύματα και οι οποίοι μετακινούνταν από πόλη σε πόλη κατά απαίτηση των μισανθρώπων αυτών πνευμάτων.

Μία μέρα, όμως, οι άνθρωποι αυτοί συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί σαν να είχαν μία ψυχή και ένα φρόνημα και άρχισαν να φωνάζουν και να επικαλούνται τον ομολογητή και μάρτυρα άγιο Ανδρέα και κατευθύνθηκαν στον τόπο των κακούργων, όπου βρισκόταν η αγία σορός του.

Εκεί, αφού, ανέσυραν και ξεδιάλυναν τα λοιπά σώματα, ανέσυραν το άγιο λείψανο το οποίο έψαχναν. Την ίδια στιγμή οι ίδιοι θεραπεύτηκαν, όπως και όσοι είχαν άλλες ασθένειες.

Το άγιο σκήνωμα του οσιομάρτυρα αγίου Ανδρέα παρέλαβαν ευσεβείς χριστιανοί που το περιποιήθηκαν και το ενταφίασαν σε ένα μέρος που ονομαζόταν Κρίση στο οποίο κάθε μέρα γίνονταν άπειρα θαύματα.

Έτσι, όσοι άνθρωποι έπασχαν από οποιαδήποτε ασθένεια ή ταλαιπωρία αρκούσε να καταφύγουν με πίστη στον τάφο του αγίου και εκεί θεραπευόταν με την χάρη και την φιλανθρωπία του Δεσπότη Χριστού στον οποίο πρέπει πάσα δόξα τιμή και προσκύνηση συν τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι νυν και αεί και εις τους αιώνες

των αιώνων.

Η μνήμη του αγίου τιμάται στις 17 Οκτωβρίου.

Διασκευή από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Οκτώβριος, τόμος 10ος.

pemptousia.gr